

Posudek školitele na bakalářskou práci Natálie Preslové *Přechodné peklo děl Didiera–Georgese Gabilyho*

Bakalářská práce Natálie Preslové je výsledkem dlouhodobějšího autorčina zájmu o francouzské psaní pro divadlo – ostatně sama se v průběhu studia začala věnovat též překládání soudobých francouzských divadelních her (viz současný mladý autor Sylvain Levey), ale i textů starších (viz Stendhalův *Racine a Shakespeare*).

Její bakalářská práce představuje českému čtenáři autora, který bývá ve francouzské teatrologii a kritice řazen společně s B.–M. Koltèsem a J.–L. Lagarcem mezi tři nejvýraznější osobnosti francouzského psaní pro divadlo 80. a 90. let 20. století – přesto však zůstává Didier–Georges Gabily českým čtenářům (neřku-li divákům) osobností takřka neznámou. (Školitel, jsa autorem několika překladů Gabilyho děl, může o tomto stavu podat osobní svědectví.) V tomto směru je Preslové práce průkopnickou v mnoha směrech.

Bakalářská práce se nejprve věnuje obecně problematice Gabilyho tvůrčího života (kapitola 1) a následně se věnuje zkoumání vybraných stěžejních motivů v Gabilyho textech (kapitola 3). V kapitolách 2 a 4 se pak zabývá kruciálním tématem, které Gabilyho psaní pro divadlo zásadním způsobem spoluurčuje – tedy vztah textu a divadelní inscenace, resp. Gabilyho chápáním dramatického textu a jeho vlastními režisérskými přístupy.

Autorka vychází především z dostupných francouzských zdrojů, které mohla nashromáždit během svého studijního pobytu na francouzské univerzitě v Amiens i během svých dalších studijních pobytů ve Francii. Osobně si dovolím poznamenat, že za nejpřínosnější

Katedra divadelní vedy

(krom samotného představení autorovy osobnosti a charakteru jeho tvorby) považuji kapitolu 4, v níž se autorka pokouší na základě svých konkrétních zjištění samostatně pojmenovat obecnější principy Gabilho metody divadelní práce (tedy práce dramatika–režiséra).

Práce, dle mého mínění, splňuje všechny požadavky kladené na bakalářskou práci, doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení: výborně.

V Praze 25. května 2013

Mgr. Petr Christov, Ph.D.